

т"оэ

Intro

Today we will בע"ה learn מסכת גיטין of דף נ"ג מסכת. Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah regarding

המטמא והמדמע והמנסך

בשוגג פטור

במזיד חייב

If he did this unintentionally, he is not liable for the damages, if he did this intentionally, he is liable for the damages.

קים ליה בדרבה מיניה

When one transgresses an Issur in which he is liable for multiple punishments, he only receives the עונש חמור, the more stringent punishment, and does NOT receive the אינוש קל קים ליה בדרבה מיניה

The עונש nabsolves him of the עונש הקל.

However,

אם קדם עונש קל את עונש חמור

If the עונש חמור was incurred before the עונש חמור, he receives both punishments, because the עונש חמור CANNOT absolve him of a pre-existing עונש חמור, And the עונש חמור.

В

The Machlokes regarding

היזק שאינו ניכר

שמיה היזק

If a person commits a damage that is not discernible, the actual item did not change, only its status changed, is he liable for the היזק or not?

The Machlokes regarding

קנסו שוגג אטו מזיד

Whether the Chachamim initiated a קנס even for a שוגג, to prevent a person from doing it במזיך, or not?

The Machlokes of מעשה שבת;

When one is מחלל שבת במזיד, transgresses Shabbos intentionally, for example, if he Shechts or cooks, there is a איסור אכילה לעולם, it is forbidden to be eaten forever.

There is a Machlokes whether the איסור מעשה applies only to a

מזיד or even to a שוגג;

And whether the איסור applies only to ו'ל, to the one who transgressed, or ,ti tapplies to others as well.

1 So let's review ...

Zugt Di Mishnah

המטמא

If a person made another person's Terumah טמא; or

He mixed Terumah into a person's חולין and it thus became forbidden to a ישראל, who must now sell it to a Kohen for a cheaper price; or

והמנסך

He made another person's wine יין נסך, and it's now forbidden to benefit from it;

בשוגג פטור

במזיד חייב

If he did this unintentionally, he is not liable for the damages. If he did this intentionally, he IS liable for the damages.

The Gemara first explains the case of מנסך:

בן says

מנסך ממש

He actually poured someone else's wine for אבודה זרה.

says שמואל

מערב

He mixed wine that was already ין נסך into a person's kosher wine. However,

מנסך

אפילו במזיד פטור

He is פטור מתשלומין because of

קם ליה בדרבה מיניה

The חיוב מיתה of חיוב עבודה עבודה exempts him from the חיוב of paying for the damages.

While רב holds that

מנסך במזיד חייב

Because

משעת הגבהה הוא דקנה

מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך

The חיוב תשלומין מיזילה איזילה was incurred immediately when he picked up the flask of wine, while חיוב מיתה for עבודה זרה for מעבודה זרה יסיוב מיתה incurred only when he performed the ניסוץ; in which case he is not פטור מן התשלומין, because,

מיניה מדרבה מים applies only where

מיתה ותשלומין באים כאחד

The חיוב מיתה and חיוב תשלומין are incurred simultaneously.

======

Now regarding the Mishnah's Halachah חזקיה explains as follows;

דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד חייב

מדאורייתא the מזיק is חייב regardless of whether he did it בכוזיד or בעוגג, because

היזק שאינו ניכר

שמיה היזק

One is liable even for damages that are not discernible - and in all these cases the damage is אינו ניכר, since the food did not change physically, only its status changed.

However, the רבנן initiated that

בשוגג פטור

Because

כדי שיודיעו

So that the מזיק should notify the ניזק that his item became אסור:

However

במזיד חייב

Because

השתא לאוזוקי קא מכוין

אודועי לא מודע ליה?

If the מויק harmed the ניזק intentionally, he certainly would notify him of the היוק.

ר' יוחנן disagrees and says

דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד

פטור

מדאורייתא the person is פטור regardless of whether he did it or במזיד because

היזק שאינו ניכר

לא שמיה היזק

One is NOT liable for damages that are not discernible.

However, the Chachamim initiated a קנס for a מזיד for a מזיד,

because

שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומטמא טהרותיו של חבירו

ואומר פטור אני

A person should not intentionally be מטמא someone else's Terumah and be פטור.

======

4 Afi

After some proofs are refuted, the Gemara cites a Mishnah in Masechta בבא קמא as proof that

היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק

The Mishnah states

גזל מטבע ונפסל

תרומה ונטמאת

חמץ ועבר עליו הפסח

אומר לו הרי שלך לפניך

If a person stole a coin, and it then became worthless; or Terumah and it then became אטט, or he stole מאסן and kept it over מאס and it is now forbidden to eat;

In all these cases the גזלן can return the actual item, even though it has no value, because, as Rashi explains the Pasuk states

והשיב את הגזילה אשר גזל

The אזלן returns the item that he stole if it is in its original form;

והרי לא נשתנה

And these items remained unchanged

However, if we are to say that

היזק שאינו ניכר

שמיה היזק

The גזלן would have to reimburse the נגזל for the full value, and he cannot return the actual item that lost its value, because as Rashi explains

קמשלם לי דבר הניזק

ולא כמה שגזל

He is not returning the item in the same state as when it was stolen, because these items WERE changed, albeit through היזק שאינו ניכר.

Therefore it must be that the Mishnah holds היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק

5

The Gemara goes on to suggest that this Machlokes is possibly a מחלוקת תנאים in the following Braisa:

המטמא והמדמע והמנסך

אחד שוגג ואחד מזיד חייב

דברי רבי מאיר

רבי מאיר holds that the חייב is חייב regardless of whether it was done במזיד or במזיד.

רבי יהודה disagrees and says as does our Mishnah בשוגג פטור

במזיד חייב

The Gemara at this point believed that the reasoning behind both מחלוקת is the same:

רבי מאיר holds that even בשוגג חייב, because

היזק שאינו ניכר

שמיה היזק

However, he disagrees with our Mishnah in that the דבנן did not initiate בשוגג פטור.

While רבי יהודה holds בשוגג פטור, because

היזק שאינו ניכר

לא שמיה היזק

And the Chachamim initiated a קנס only for a מזיד, but not for a שוגג, but not for a. שוגג.

The Gemara answers that this is not necessarily so; they both agree that

היזק שאינו ניכר

לא שמיה היזק

But they disagree in the concept of

קנסו שוגג אטו מזיד

Whether the Chachamim initiated a קנס even for a שוגג to prevent a person from doing it בכוויד?

רבי מאיר holds

בשוגג חייב

Because

קנסו שוגג אטו מזיד

While רבי יהודה holds

בשוגג פטור

Because

לא קנסו שוגג אטו מזיד

=======

7 T

The Gemara now cites a Braisa that is seemingly a contradiction of both בבי מאיר and בבי יהודה ::

דתניא המבשל בשבת

בשוגג יאכל במזיד לא יאכל

דברי רבי מאיר

If a person cooks on Shabbos, רבי מאיר holds that if it was done בשוגג the food may be eaten even on Shabbos, but if it was done במזיד the food may not be eaten until after Shabbos

רבי יהודה disagrees and says

בשוגג יאכל למוצאי שבת

במזיד לא יאכל עולמית

בשוגג, the food may be eaten only after Shabbos, and במזיד, the food may never be eaten.

קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר

קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה

In this Braisa איג הארם אור הבי מאיך for a קנס for a קנס קנס קנס קנס קנס for a קנס for a קנס קנס קנס ?

And in this Braisa רבי יהודה holds that there IS a קנס for a סוג on Shabbos, while in our Mishnah he holds that there is NO שוגג for a אָנט?

The Gemara reconciles both, as follows:

Regarding רבי מאיר;

כי קניס בדרבנן

בדאורייתא לא קניס

He holds איסור קנסינן only for a איסור דרבנן, because, as Rashi explains

דברי סופרים צריכין חיזוק

The Chachamim's regulations need to be strengthened. Therefore, in our Mishnah's case of היזק שאינו ניכר Rebbe Meir holds

בשוגג חייב

Because this is a איסור דרבנן;

However,

לא קנסינן שוגג for a איסור דאורייתא, because איסור דאורייתא

אין צו יכין וויווק

Therefore, regarding המבשל בשבת Rebbe Meir holds בשוגג יאכל

Because this is a איסור דאורייתא;

רבי יהודה however holds vice versa

כי לא קניס בדרבנן

בדאורייתא קניס

He holds לא קנסינן שוגג for a איסור דרבנן, because, as Rashi explains

דעביד איסור קיל

It is less stringent

Therefore in our Mishnah's case of היזק שאינו ניכר Rebbe Yehuda holds

בשוגג פטור

Dedicated By: __

Because this is a איסור דרבנן;

However קנסינן שוגג for a איסור דאורייתא, because,

דעביד איסור חמיר

It is more stringent.

Therefore, regarding בשבת Rebbe Yehuda holds המבשל שבת Rebbe Yehuda holds בשוגג יאכל למוצאי שבת

Because this is a איסור דאורייתא;

However, the Gemara cites an exception to the rule according to רבי מאיר, based on the following Braisa regarding one who plants on שבת or during שמיטה: הנוטע בשבת בשוגג יקיים במזיד יעקר

ובשביעית בין בשוגג בין במזיד יעקר

דברי רבי מאיר

Regarding Shabbos רבי מאיר rules like his general opinion בדאורייתא לא קניס בשוגג

But regarding שביעית, Rebbe Meir rules בדאורייתא הניס בשוגג

The Gemara explains that שביעית is unique in that the Chachamim did initiate a קנס because of one of two reasons.

1.

מפני שישראל מונין לשביעית ואין מונין לשבתות

The ערלה is necessary because due to the Halachos of ערלה there is a need to keep track of the years, which will bring to the fore the fact that it was planted in the Shmittah year. This will cause people to become lax in the observance of שמיטה.

However, there is no need to keep track of the day of the week it was planted; and therefore the fact that it was planted on Shabbos will not be remembered.

2.

נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות

The קוס is necessary because people are somewhat lax about שבת, but are not lax about.

This discussion continues in the next Daf.

